32

Р Е Ш Е Н И Е

№.....900.....

град Пловдив, ...02.06.....2020 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X състав, в открито заседание на деветнадесети май през две хиляди и седемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЯВОР КОЛЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЯНКО АНГЕЛОВ
ВЕЛИЧКА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Н.Петкова и участието на прокурора Анелия Трифонова, като разгледа докладваното от член-съдия Ангелов административно дело № 626 по описа за 2020 година за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 185 от АПК и е образувано по Протест на Окръжна прокуратура Пловдив, против Наредба за пожарната и аварийна безопасност на територията на община Сопот, приета с Решение № 152, взето с Протокол № 24 от 25.11.2004 г. на заседание на Общински съвет – Сопот.

С протеста се иска отмяната на Наредбата изцяло поради липса на законово определена компетентност за нейното издаване. Сочи се, че след внимателна проверка на разпоредбите на специалния закон, не се откриват разпоредби, овластяващи местния орган на власт да приема такъв подзаконов нормативен акт, като компетентността е предоставена на съответните министри. Излагат се доводи, че законодателят е категоричен, че правните норми за безопасност при пожари се въвеждат от орган, който разпростира правомощията си на цялата територия на страната и не предвижда създаване на самостоятелни нормативни изисквания в отделните административни единици, каквито са общините.

Направено е и искане за присъждане направените по делото разноски в размер на 20. 00 лв – такса за обнародване на съобщение в ДВ по реда на чл. 188, вр. с чл. 181, ал. 1 от АПК.

В съдебно заседание - прокурор Анелия Трифонова от Окръжна прокуратура Пловдив поддържа протеста по съображенията изложени в него, претендира направените по делото разноски.

Общински съвет Сопот не се представлява.

Административен съд - Пловдив намира протеста за процесуално допустим, а разгледан по същество е основателен.

Съгласно общата разпоредба на чл. 76 АПК: "Нормативни административни актове се издават от изрично овластени от Конституцията или закон органи. (2) Компетентността да се издават нормативни административни актове не може да се прехвърля. (3) Общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение". Съгласно чл. 8 от Закона за нормативните актове (ЗНА), общинският съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение.

В специалния Закон за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) също е предвидено, че: "В изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения". Законодателят изрично е посочил в норма от специалния закон – чл. 17, ал. 1 ЗМСМА, че местното самоуправление се изразява в правото и реалната възможност на гражданите и избраните от тях органи да решават самостоятелно всички въпроси от местно значение, които законът е предоставил в тяхна компетентност в изчерпателно изброените сфери на обществения, културния и социалния живот. Общинският съвет има нормотворческа компетентност, но следва да е изрично овластен от Конституцията или отделен закон, за да е валиден издадения от него акт.

Оспорената Наредба е приета като подзаконов нормативен административен акт на основание чл. 22, ал. 1 от ЗМСМА с Решение № 152 от 25.11.2004 г. по протокол № 24 на Общински съвет – Сопот, и е в сила седем дни от датата на приемането й.

Цитираната норма на чл. 22, ал. 1 от ЗМСМА, в приложимата и редакция към датата на приемане е гласяла следното:… Общинският съвет приема правилници, наредби, решения и инструкции по въпроси от местно значение, които се изпращат на областния управител и на кмета на общината в 7-дневен срок. Всички актове на общинския съвет се довеждат до знанието на населението чрез средствата за масово осведомяване и/или чрез Интернет.

Липсва обаче изрично основание, предвидено в ЗМСМА, даващо право на общинските съвети да издават наредба за регулиране на местно ниво на обществените отношения, свързани с пожарната безопасност.

Такова основание не е предвидено и в други нормативни актове от по-висока степен. В действащия ЗМВР не се съдържа норма, която да възлага на общинските съвети да уреждат с наредби въпросите на пожарната безопасност. Предвидената делегация в отделни текстове от ЗМВР, дават такива права на съответните министри, а не на местната власт

в лицето на общинските съвети. Съгласно чл. 125, ал. 4 от ЗМВР "за определяне на правилата и нормите за пожарна безопасност при други дейности, които създават опасност за възникване на пожари и застрашават живота и здравето на гражданите, министърът на вътрешните работи съвместно със съответния министър издават наредби".

Регламентация в тази насока се съдържа в Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите (ДВ, бр. 89/2014 г.), съвместно издадена от министрите на инвестиционното проектиране и вътрешните работи на основание чл. 125, ал. 2 ЗМВР, където в чл. 1 е посочено, че същата определя правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатацията на обектите в урбанизираните, земеделските, горските и защитените територии и в нарушените територии за възстановяване, наричани за краткост "обекти".

Специални правила за взаимодействие между компетентните органи и органите на местно самоуправление са уредени в Наредба № 8121з-758 от 22.10.2014 г. за осъществяване на превантивна дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението на МВР, Наредба № 8121з-1006 от 24.08.2015 г. за реда за осъществяване на пожарогасителната и спасителната дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението на МВР, издадена от министъра на вътрешните работи, Наредба № Із-1971 от 29.10.2009 г. за строително технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, издадена от министъра на вътрешните работи и министъра на регионалното развитие и благоустройство, Наредба № 8121з-882/25.11.2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол, издадена от министъра на вътрешните работи, Наредба № 8121з-968/10.12.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при извършване на дейности в земеделските земи, издадена от министъра на вътрешните работи и министъра на земеделието и храните, Наредба № 8121з-531/09.09.2014 г. за реда и условията за осъществяване на дейности по осигуряване на пожарна безопасност на обекти и/или поддържане и обслужване на уреди, системи и съоръжения, свързани с пожарната безопасност, от търговци и контрола върху тях, издадена от министъра на вътрешните работи, Наредба за реда за създаване и организиране на дейността на доброволните формирования за предотвратяване или овладяване на бедствия, пожари и извънредни ситуации и отстраняване на последиците от тях, приета с ПМС№ 123/25.06.2012 г. Т. е. регулирането на обществените отношения по прилагане на закона се извършва с подзаконов нормативен акт, но компетентността за издаването му не принадлежи на общинските съвети, а на посочените в закона министри.

Действително в нормата чл. 137, т. 2 от ЗМВР е предвидено, че за осъществяване на дейностите по пожарна безопасност и защита при

бедствия в населените места органите на държавната власт и местното самоуправление разработват съгласувано с органите за пожарна безопасност и защита на населението специфични правила за пожарна безопасност в съответните населени места. Но тази разпоредба не овластява местните общински съвети да издават подзаконови нормативни актове по пожарна безопасност. Като орган на местното самоуправление в една община общинският съвет следва да разработи свои вътрешни правила, валидни за нейните обекти, а не да преурежда на местно ниво такива обществени отношения, които вече са регулирани. В този смисъл недопустимо е с наредба на общински съвет да се уреждат обществени отношения, регламентирани с актове от по-висока степен и за приемането на които не е налице законова делегация. Липсата на законово определена компетентност за издаването на даден административен акт прави същия нищожен.

С оглед изложеното, само по себе си правомощието на общинския съвет да регламентира правопорядък с местно значение, не му предоставя правомощие да изземва изключителната компетентност на други органи и да преурежда обществени отношения, уредени с нормативен акт от по-висока степен, какъвто е ЗМВР и издадените въз основа на него горецитирани наредби.

При тези данни се налага извод, че протестираната наредба е приета без законова делегация, при липса на правно основание, което води до липса на материална компетентност на издалия я орган и обосновава извод за нейната нищожност. Поради това настоящият съдебен състав споделя доводите изложени в протеста на Окръжна прокуратура Пловдив, че Общински съвет Сопот е осъществил нормотворческа дейност надхвърляща пределите на своята компетентност, тъй като няма нормативен акт от по – висока степен, който да дава правомощие на общинските съвети да уреждат този вид обществени отношения от местно ниво.

С оглед горното съдът намира, че следва да се обяви нищожността на Наредба за пожарната и аварийна безопасност на територията на община Сопот, приета с Решение № 152, взето с Протокол № 24 от 25.11.2004 г. на заседание на Общински съвет – Сопот.

Прокурорът от ОП Пловдив е направил искане за присъждане на направените в хода на съдебното производство разноски, които в случая се равняват на 20. 00 (двадесет) лв. заплатена такса за обнародване на съобщение в ДВ. Същите следва да бъдат присъдени на ОП Пловди на основание чл. 143, ал. 1, във вр. с чл. 196 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1 и чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА по протест на прокурор в Окръжна прокуратура – Пловдив Наредба за пожарната и аварийна безопасност на територията на община Сопот, приета с Решение № 152, взето с Протокол № 24 от 25.11.2004 г. на заседание на Общински съвет – Сопот.

ОСЪЖДА Общински съвет Сопот да заплати на Окръжна прокуратура Пловдив, направените разноски в размер на 20лв. (двадесет) лева – такса за обнародване на съобщение за настоящото дело в Държавен вестник.

След влизане в сила на съдебното решение, на основание чл. 194 от АПК, същото да се обнародва по реда, по който е обнародвана Наредбата

Решението подлежи на обжалване на основание чл. 210 и по реда на чл. 211 и сл. от АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Пловдив пред Върховен административен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ:

ОРИГИНАЛА!

Освобо 1,3-Б
л. Сопот
ЕГН. 02.06.2017